

Відкритий серцем для добра

Його робочий день розпочинається задовго до тієї пори, коли приходять до офісу всі інші працівники апарату управління. Це стало уже звичкою. А доброю чи поганою — то вже як сказати! Такий напружений стиль життя триває уже впродовж багатьох літ, відколи вперше зважився взяти на свої плечі відповідальність за прийняття тих чи інших рішень. А вже сьогоднішній керівник мало чим схожий на того, що був, скажімо, років десять-п'ятнадцять тому. Ринкові відносини сформували кардинально новий тип господарника. І для того, щоб втриматися «на плаву», потрібно не лише вчити своїх підлеглих, а й, передусім, наполегливо працювати над розширенням власного кругозору.

Заради справедливості слід сказати, що Володимир Майданцю впертості у досягненні поставленої мети не займати. Син хлібороба з віддаленого поліського села, який рано залишився без батька, він добре засвоїв ту просту істину, що лише праця і висока самодисципліна є тими чинниками, що сприяють досягненню чогось вагомого на життєвому шляху.

Без перебільшення, його цілеспрямований характер формувало саме буття. А вже чого тільки коштувало майже щодня, за будь-якої погоди, йти із своїх Ставок до сусіднього Злазного, за 3 кілометри, у середню школу! Крім того, і матері треба було допомагати: і в городі, і по господарству.

Вміння долати труднощі знадобилося Володимирі в майбутньому, коли служив у лавах Радянської Армії, і тоді, після демобілізації, як почав працювати токарем на Рівненському радіотехнічному заводі, одночасно навчаючись на заочному відділенні Львівського політехнічно-

го інституту. І хто знає, як би склалася доля інженера-механіка — майстра підприємства оборонного значення Володимира Майданця, аби не такий стрімкий розпад Країни Рад, а за ним — і повний занепад ще вчора, здавалося б, перспективного виробництва.

Однак і тоді виручила природна кмітливість, вміння знайти вихід із ситуації, що склалася. Разом із групою своїх товаришів Володимир Іванович створює будівельну фірму «Осма», яка невдовзі завоювала досить високий авторитет у замовників. За впровадження в будівництво прогресивних технологій йому присвоєно почесне звання «Заслужений будівельник України».

У 1999 році Володимир Іванович очолив обласне будівельно-комунальне підприємство. Досвід роботи, набутий в «Осмі», якнайкращим чином прислужився молодому керівнику і в цьому колективі. Запровадження найсучасніших технологій у промисловому і житловому будівництві дозволило підприємству бути на рівні вимог часу, здавати об'єкти з найвищою оцінкою. Про майстерність будівельників, очолюваних Володимиром Майданцем, красномовно свідчить той факт, що саме вони брали найактивнішу участь в спорудженні ювельної фабрики «Укрбурштину», сірничкової фабрики в м. Березне, обласного онкодиспансеру, житла та спортивних майданчиків Острозької академії, багатьох об'єктів соціального призначення міста Кузнецовська. Високу оцінку спеціалістів і медичних працівників дістала також якість капітального ремонту приміщень опікового відділення обласної лікарні, яке сьогодні є одним з найкращих

такого профілю в Україні.

Володимир Майданець з числа тих керівників, які аж ніяк не заспокоюються на досягнутому, а навпаки, знаходяться в творчому пошуку, бо справедливо вважають, що авторитет людини формується не на трибуні чи велилюдних мітингах, а, насамперед, її конкретними справами. Добрими справами на благо суспільства.

Його життєве кредо «Відкрий своє серце для добра» допомагає успішно долати всі негаразди, впевнено йти до поставленої мети.

Саме така його позиція і стала визначеною при прийнятті рішення взяти під свою опіку сільськогосподарську підприємства. І сьогодні вже створені товариство з обмеженою відповідальністю «Симонівське», агрофірма «Нові Липки». Кошти, зароблені будівельниками, тепер працюватимуть і на селян, допомагатимуть їм одержувати високі врожаї, розвивати тваринницьку галузь.

А в самому райцентрі найближчим часом стане до ладу ковбасний цех з виробництва різноманітної м'ясної продукції — понад п'ять тонн на добу. Обладнаний за останнім словом техніки, він дозволить виробляти якісну і дешеву продукцію. А додаткові робочі місця теж є важливим фактором для містечка, бо велика промисловість обійшла його сторону.

Володимир Іванович вважає, що зроблено ще не так і багато. Може й так. Однак, якщо взяти до уваги, що йому лише сорок, то можна впевнено сподіватися — попереду на нього чекають більш вагомі справи, адже це тільки початок. Він уміє і знає, як робити добро. А це вже немало. Всім би нам так. Тому побажаємо йому всі разом успіху.

Михайло ТИМОШЕНКО.